

Naiset ja pappeus

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on sanonut:

”Puhuessaan Apuyhdistykselle presidentti Joseph Fielding Smith, silloinen kahdentoista apostolin koorumin presidentti, sanoi näin: ‘Vaikka naisille ei ole annettu pappeutta, se ei tarkoita, etteikö Herra olisi antanut heille valtuutta. – – Henkilölle voidaan antaa valtuus – tai sisarelle voidaan antaa valtuus – tehdä

kirkossa tiettyjä asioita, jotka ovat sitovia ja ehdottoman välttämättömiä meidän pelastuksemme, kuten työ, jota sisaremmme tekevät Herran huoneessa. Heille on annettu valtuus tehdä suuria ja ihmeellisiä asioita, jotka ovat Herralle pyhiä ja aivan yhtä perusteellisen sitovia kuin ovat ne siunaukset, joita antavat miehet, joilla on pappeus.’ [‘Relief Society – An Aid to the Priesthood’, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1959, s. 4.]

Siinä merkittävässä puheessa presidentti Smith sanoi yhä uudelleen, että naisille on annettu valtuus. Hän sanoi naisille: ‘Te voitte puhua valtuudella, koska Herra on asettanut teidän päällenne valtuuden.’ Hän sanoi myös, että Apuyhdistykselle ‘on annettu voima ja valtuus tehdä hyvin monia asioita.

Työtä, jota he tekevät, tehdään jumalallisella valtuudella.’ Ja tietenkin kirkon työtä, jota naiset tai miehet tekevät, tehtiinpä sitä temppelissä tai seurakunnissa, tehdään niiden johdolla, joilla on pappeuden avaimet. Näin presidentti Smith selitti puhuessaan Apuyhdistyksestä: ‘[Herra] on antanut heille tämän suurenmoisen järjestön, jossa heillä on valtuus palvella seurakuntien piispojen ohjeiden mukaan – – pitämällä huolta kansamme niin hengellisistä kuin ajallisistakin asioista’ [‘Relief Society – An Aid to the Priesthood’, s. 4–5]. – –

Emme ole tottuneet puhumaan siitä, että naisilla olisi kirkon tehtävissään pappeuden valtuus, mutta mikä muu valtuus se voi olla? Kun nainen – nuori tai vanha – erotetaan saarnaamaan evankeliumia kokoaikaisena lähetyssaarnaajana, hänelle annetaan pappeuden valtuus suorittaa pappeuden tehtävää. Samoin on silloin kun nainen erotetaan toimimaan virkailijana tai opettajana jossakin kirkon järjestössä sen henkilön alaisuudessa, jolla on hallussaan pappeuden avaimet. Jokainen, joka toimii jossakin virassa tai tehtävässä, jonka hän on saanut henkilöltä, jolla on hallussaan pappeuden avaimet, käyttää pappeuden valtuutta suorittaessaan hänelle annettuja velvollisuuksia.” (”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 50–51.)

Naiset ja pappeus

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on sanonut:

”Puhuessaan Apuyhdistykselle presidentti Joseph Fielding Smith, silloinen kahdentoista apostolin koorumin presidentti, sanoi näin: ‘Vaikka naisille ei ole annettu pappeutta, se ei tarkoita, etteikö Herra olisi antanut heille valtuutta. – – Henkilölle voidaan antaa valtuus – tai sisarelle voidaan antaa valtuus – tehdä

kirkossa tiettyjä asioita, jotka ovat sitovia ja ehdottoman välttämättömiä meidän pelastuksemme, kuten työ, jota sisaremmme tekevät Herran huoneessa. Heille on annettu valtuus tehdä suuria ja ihmeellisiä asioita, jotka ovat Herralle pyhiä ja aivan yhtä perusteellisen sitovia kuin ovat ne siunaukset, joita antavat miehet, joilla on pappeus.’ [‘Relief Society – An Aid to the Priesthood’, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1959, s. 4.]

Siinä merkittävässä puheessa presidentti Smith sanoi yhä uudelleen, että naisille on annettu valtuus. Hän sanoi naisille: ‘Te voitte puhua valtuudella, koska Herra on asettanut teidän päällenne valtuuden.’ Hän sanoi myös, että Apuyhdistykselle ‘on annettu voima ja valtuus tehdä hyvin monia asioita.

Työtä, jota he tekevät, tehdään jumalallisella valtuudella.’ Ja tietenkin kirkon työtä, jota naiset tai miehet tekevät, tehtiinpä sitä temppelissä tai seurakunnissa, tehdään niiden johdolla, joilla on pappeuden avaimet. Näin presidentti Smith selitti puhuessaan Apuyhdistyksestä: ‘[Herra] on antanut heille tämän suurenmoisen järjestön, jossa heillä on valtuus palvella seurakuntien piispojen ohjeiden mukaan – – pitämällä huolta kansamme niin hengellisistä kuin ajallisistakin asioista’ [‘Relief Society – An Aid to the Priesthood’, s. 4–5]. – –

Emme ole tottuneet puhumaan siitä, että naisilla olisi kirkon tehtävissään pappeuden valtuus, mutta mikä muu valtuus se voi olla? Kun nainen – nuori tai vanha – erotetaan saarnaamaan evankeliumia kokoaikaisena lähetyssaarnaajana, hänelle annetaan pappeuden valtuus suorittaa pappeuden tehtävää. Samoin on silloin kun nainen erotetaan toimimaan virkailijana tai opettajana jossakin kirkon järjestössä sen henkilön alaisuudessa, jolla on hallussaan pappeuden avaimet. Jokainen, joka toimii jossakin virassa tai tehtävässä, jonka hän on saanut henkilöltä, jolla on hallussaan pappeuden avaimet, käyttää pappeuden valtuutta suorittaessaan hänelle annettuja velvollisuuksia.” (”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 50–51.)